iPod
Změna, revoluce, historie

Magazín ■ Daniel Březina

Je 23. října 2001 a Steve Jobs se chystá světu představit další revoluční produkt. První po návratu do Applu. Apple tímto krokem vstupuje do nového tisíciletí a začíná přechod od počítačové firmy ke společnosti soustředící se na spotřební elektroniku. A počátkem toho všeho byl iPod.

V roce 2001 byly běžné walkmany a discmany. Zároveň se pomalu začínaly drát na trh přehrávače MP3 a do toho Apple přišel s iPodem. Na svou dobu měl obří kapacitu – celých 5 GB neboli 1 000 písniček. Na CD v discmanu se vešlo 700 MB. Lidé začali chodit se sluchátky v uších, protože jejich přehrávač se pohodlně vešel do kapsy.

REVOLUCE V TOČENÍ

Macintosh měl revoluční myš, iPod měl revoluční kolečko na procházení skladeb. Jednalo se o elegantní způsob procházení seznamem umělců, skladeb a alb. Apple myslel i na odezvu, a tak uživatel dostal zpětnou vazbu i cvaknutím v přístroji. Něco podobného, co známe v dnešních Apple Watch. První generace měla otočné mechanické kolečko, ale o necelý rok později byla na trh uvedena generace druhá s klasickým dotykovým ovládáním.

Kolečko umožňující procházení skladeb neboli click wheel bylo tak úspěšné a pro iPod tak signifikantní, že vydrželo celých 8 let. Pro porovnání – tlačítko home button bylo na iPhonu 10 let. Celých 8 let bylo kolečko téměř beze změny. A i díky němu byl iPod takový hit. Nejenom že procházení skladeb bylo plynulé, ono bylo i přesné. V naprosté většině případů jste si dotočili přesně na tu skladbu, kterou jste chtěli.

CLASSIC, MINI, NANO

K dnešku bylo vydáno 26 různých generací iPodů, navíc v různých kapacitách. První tři generace měly černobílý displej, od čtvrté se jelo už v barvách. A nejenom na displeji. Nejprve byl Apple, co se týče barev, velmi konzervativní, ale od roku 2004 přišly verze v různých

barvách, a i díky tomu se dá o iPodech mluvit jako o nejbarevnějších produktech Apple.

Klasická verze přicházela s novinkami až do roku 2007 a na svém vrcholu přišla s obdivuhodnou kapacitou 160 GB. V roce 2004 se na trhu objevila verze Mini, která byla mnohem levnější (99 USD oproti 399 USD u iPodu Classic). Také ale přišla s menší kapacitou 4 GB. V té době se u nás začínaly masově prodávat přehrávače MP3 s kapacitou 512 MB. Není třeba dodávat, že z iPodu Mini byl obří hit a Apple nestačil uspokojovat poptávku.

> Apple s firmou Nike vytvořil jeden z prvních přístrojů na měření aktivit. Nike+iPod bylo malé zařízení, které se připojilo k botě a vysílalo data do iPodu.

V roce 2005 sice ještě vyšla druhá verze iPodu Mini, ale už v druhé polovině roku Apple přišel s iPodem Nano. Podle Applu byl iPod Nano ten opravdový nástupce iPodu Classic a musel být řádně vyladěn, než se dostal na trh. Sice to může znít jako ohraná pohádka, ale Apple se opět trefil do černého a iPod Nano průběžně inovoval až do roku 2012.

V roce 2008, kdy vyšel iPhone 3G, přidal Apple do iPodu gyroskop. Gyroskop zajišťoval dvě funkce. Zatřepání dokázalo zamíchat aktuální playlist (tzv. shake to shuffle) a dále se gyroskop využíval jako krokoměr. Apple také s firmou Nike vytvořil jeden z prvních přístrojů na měření aktivit. Jmenoval se Nike+iPod a jednalo se o malé zařízení, které se připojilo k botě a vysílalo data do iPodu.

Design iPodu Nano se měnil téměř každý rok. Nejdříve se jednalo o protáhlý přehrávač decentně

připomínající klasický iPod, aby se nejprve zmenšil do téměř čtvercového tvaru a pak zpět do protáhlé tenké nudle. Samozřejmě v různých barvách. Zajímavostí je verze iPodu Nano z roku 2010. Jednalo se o první verzi iPodu Nano, která měla displej s technologií multi touch, a hlavně měla malé rozměry podobné dnešním Apple Watch. Výrobci doplňků vydávali obaly v podobě řemínku k hodinkám, kam jste zasadili iPod Nano a mohli jste tak mít první hodinky od Applu.

DISPLEJ NENÍ POTŘEBA VS. DISPLEJ JE VŠECHNO

Souběžně s iPodem Nano se objevila i levnější varianta iPod Shuffle, což byl iPod bez displeje. Jak evokuje název, skladby se měly poslouchat na přeskáčku. Odpůrci iPodu, rozuměj hudební fajnšmekři, tehdy mluvili o iPodu jako o smrti hudebního průmyslu. Alba přece nebyla sestavována proto, aby se písničky přeskakovaly, ale aby se „deska“ poslouchala vcelku na jeden zátah. Takových odpůrců ale časem ubývalo, protože většinový uživatel chtěl „pouze“ poslouchat svou hudbu. Dnes jsou zcela běžné playlisty, ve kterých je několik různých autorů.

iPod Shuffle byl nejen vstupním modelem, ale také sportovním doplňkem. Od první verze obsahoval paměť flash, která byla odolná vůči různým otřesům a pádům, aby se přehrávání nepřerušilo. Zároveň tato verze přišla se slavnou sponou na límec. iPod byl tak malý, že si ho stačilo pouze připnout na oděv a nerušeně sportovat. Ovládal se tlačítky ve tvaru známého kola, případně funkcí Voice Over.

Opakem iPodu Shuffle byl iPod Touch. Velký iPod, který měl obrazovku přes celé tělo. Rok uvedení byl 2007 a jednalo se o iPhone bez možnosti telefonování. Rok 2007 byl převratný nejen pro segment smartphonů, ale i pro iPody. Začal totiž jejich pomalý konec. První iPhone byl uveden se slovy, že se jedná o kombinaci telefonu,

internetového komunikátoru a iPodu. Lidé si pomalu přestávali kupovat iPody a začínali kupovat iPhony.

Apple v jednu chvíli doufal, že se z iPodu Touch díky cenové dostupnosti, různým barevným verzím, a hlavně systému iOS stane herní konzole pro mladé lidi. Po roce 2012, kdy vyšla verze podobná iPhonu 5, však tyto myšlenky opustil. iPody už netáhly. V roce 2015 vyšla nová verze a dlouho to vypadalo, že se jedná o poslední iPod. Apple na svých stránkách dokonce zrušil sekci iPod a nahradil ji obecnou sekcí Hudba, kam dává informace o Apple Music, HomePodech a iPodech. Jako poslední výdech vypadal nečekaný update v letošním roce, kdy po dlouhých 4 letech vyšla nová verze, která například podporuje rozšířenou realitu a je dostupná i ve 256GB verzi.

IPOD KILLER, KTERÝ NEBYL

Je to neuvěřitelné, ale iPod za celou dobu své existence neměl výraznější konkurenci. Jediný, kdo ho dokázal porazit, byl až Apple s iPhonem. Nejvíce se čekalo od konkurenčního Microsoftu, který vydal v roce 2006 Microsoft Zune. Odpověď, která přišla velmi pozdě. iPod byl tou dobou synonymem pro hudební přehrávač a Zune nepřinesl nic nového. Navíc propojení s počítačem probíhalo skrz Zune Software, což byla zase velmi špatná odpověď na iTunes.

> Zajímavostí je iPod Nano z roku 2010, který měl displej s technologií multi touch, a hlavně malé rozměry podobné dnešním Apple Watch.

V Asii byla ve své době populární korejská značka Iriver. Iriver se snažil konkurovat jak iPodu Classic tak i menším iPodům, problémem ale bylo, že výbavou se jednalo o přímého konkurenta, ale vzhledem šlo o tehdejší průměr, který nikoho neurazil, ale taky nenadchnul. Iriver vycenil zuby s modelem H10, ale pak poslušně zalezl do boudy a dnes si již nikdo nevzpomene, že něco takového existovalo.

IPOD NAVŽDY

iPod se po právu řadí mezi nejúspěšnější produkty Applu. Ve své době dokázal strhnout tolik potřebné masy a dokázal lidi upozornit na to, že tu stále je společnost Apple a že je potřeba s ní do budoucna počítat. Bylo by velmi zajímavé sledovat, co by se stalo s iPhonem, kdyby nebyl iPod. iPod byl pro Apple obří testovací pole, ze kterého dokázal vytřískat maximum. Výsledky poté vložil do úplně nového výrobku, jímž stávají produkt doslova zabil.

IKONICKÉ REKLAMY

Aby Apple dostal iPod mezi lidi, vytvořil i různé reklamy. Níže jsou odkazy na ty nejznámější a nejoblíbenější reklamní spoty.

- První reklama na iPod
- Barevná reklama na iPod Shuffle
- Barevná reklama na edici iPod U2
- Bounce reklama na řadu iPodů 2012

Letos jsme oslavili již 18 let, kdy je iPod na trhu. Je jasné, že se pomalu blíží konec a otázkou je, jestli to bude konec s poctou nebo pouze tiché vyšumění. Tak či tak se ale jednalo o geniální jízdu bez větších problémů. iPod změnil celé jedno odvětví, vylepšil ho do podoby, která lidem vyhovovala, a za kterou byli ochotni utrácet. Pak se klidil z cesty logickému nástupci v podobě iPhonu. O jakém jiném produktu tohle můžeme říct?